

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Серія:
Філологічні науки

Випуск 153

м. Кропивницький
Видавець Лисенко В.Ф.
2017

Наукові записки. - Випуск 153. - Серія:

**Н34 Філологічні науки – Кропивницький:
Видавець Лисенко В.Ф., 2017.– 764 с.
ISBN 978-617-7197-64-4**

До Наукових записок увійшли статті, присвячені дослідженню актуальних питань тексту, дискурсу, лінгвокогнітивістики, лінгвоконцептології, лінгвокультурології, етнолінгвістики, соціолінгвістики на матеріалі слов'янських, германських і романських мов, а також дослідженню методичних питань фахової підготовки сучасного вчителя іноземних мов, перекладача та фахівця з прикладної лінгвістики.

Збірник розрахований на наукових працівників, викладачів, студентів філологічних факультетів, учителів-словесників.

ББК 81.2(3)

Рецензенти:

Бялик В.Д., доктор філологічних наук, професор (м.Чернівці);
Кияк Т.Р., доктор філологічних наук, професор (м.Київ);
Черноватий Л.М., доктор педагогічних наук, професор (м. Харків)

Іноземні рецензенти:

Ріхард Йозеф Бруннер, доктор філософії **habil**, професор (Ульм, Німеччина);
Артур Творек, доктор філософії **habil**, професор (Вроцлав, Польща).

РЕДКОЛЕГІЯ:

1. Семенюк Олег – доктор філологічних наук, професор, ректор Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка (головний редактор).

2. Ключек Григорій – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури КДПУ імені Володимира Винниченка (заступник головного редактора).

3. Гурбанська Антоніна – доктор філологічних наук, професор, директор Інституту журналістики і міжнародних відносин Київського національного університету культури і мистецтв.

4. Іліаді Олександр – доктор філологічних наук, професор кафедри методик дошкільної та початкової освіти КДПУ імені Володимира Винниченка.

5. Ковтюх Світлана – кандидат філологічних наук, професор, завідувач кафедри української мови КДПУ імені Володимира Винниченка.

6. Лучик Василь – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри загального і слов'янського мовознавства Національного університету “Києво-Могилянська академія”.

7. Манакін Володимир – доктор філологічних наук, професор, декан факультету журналістики Запорізького національного університету.

8. Михида Сергій – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри зарубіжної літератури та компаративістики, проректор з наукової роботи КДПУ імені Володимира Винниченка.

9. Міщенко Алла – доктор філологічних наук, доцент кафедри перекладу, прикладної та загальної лінгвістики КДПУ імені Володимира Винниченка.

10. Ожоган Василь – доктор філологічних наук, професор, віце-президент з науково-педагогічної (навчальної) роботи Національного університету “Києво-Могилянська академія”.

11. Панченко Володимир – доктор філологічних наук, професор.

12. Парашук Валентина – кандидат філологічних наук, професор кафедри германської філології КДПУ імені Володимира Винниченка.

13. Перзекє Андрій – доктор філологічних наук, професор центру інноваційних освітніх технологій Псковського обласного інституту підвищення кваліфікації працівників освіти (Росія).

14. Поляруш Олег – кандидат філологічних наук, професор.

15. Руснак Ірина – доктор філологічних наук, професор, проректор з наукової роботи Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

16. Білоус Олександр – кандидат філологічних наук, професор, декан факультету іноземних мов КДПУ імені Володимира Винниченка (відповідальний за випуск).

Друкується за ухвалою вченої ради Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
(протокол № 8 від 27.02.2017 року).

Статті подано в авторській редакції

© Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка, 2017
© Видавець Лисенко В.Ф., 2017

12. Олефіренко Л. Функція антитези у ліричних творах Василя Стуса / Л. Олефіренко // Донецький вісник наукового товариства ім. Шевченка. Літературознавство. Т. 17. – Донецьк : Український культурологічний центр, 2007. – С. 138 – 142.
13. Словник української мови в 11 томах [гол. ред. І.К.Білодід]. – К. : Наукова думка, 1970-1980.
14. Стус Василь. Твори: У 4 т., 6 кн. / Василь Стус. – К.: НАНУ, Ін-т літератури ім. Т.Г. Шевченка. – Львів: Просвіта, 1994–1999.
15. Хлистун І.В. Власні назви в українській поезії II пол.. XX ст.. (семантико-функціональний аналіз) : дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.01 – «українська мова» / І.В. Хлистун : Уманський держ пед. ун-т ім. П. Тичини. – Умань, 2006. – 236 с.
16. Шевельов Ю. Трунок і трутизна / Ю. Шевельов // Українське слово : Хрестоматія української літератури та літературної критики XX ст. : у 3 кн. / [упорядники В.Яременко, Є. Федоренко; ред. А.Погрібний]. – Кн. 3. – К. : видавництво «Рось», 1994. – С. 366 – 395.
17. Шевченко Т. Кобзар / Т. Шевченко – К. : Дніпро, 1972. – 606 с.
18. Яструбецька Г. Концепт «Україна» в поезитворчості В.Стуса / Г. Яструбецька // Слово і час. – 2004. – № 10. – С. 37-43.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Алла Лупол – кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри українознавства та лінгводидактики Одеської національної академії харчових технологій ім. М. В. Ломоносова.

Наукові інтереси: семантика, поетонімікон, ономастика в Україні.

УДК 811.111+81'38

ЕМОТИВНІСТЬ «ЛІВОГО» І «ПРАВОГО» ОБРАЗНИХ ПРОСТОРІВ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОЇ ЛІРИКИ ХХ СТОЛІТТЯ)

Інна РЕДЬКА (Київ, Україна)

Статтю присвячено дослідженню дихотомії ліве :: праве у формальній організації поетичного тексту. З'ясовано, що така дихотомія співвідноситься із основними емотивами поетичного тексту (тривогою й умиротворенням). Зміна емотивності поетичного тексту зліва направо, зафіксована стилістичними засобами, тенденційно відбиває «рух» від умиротворення до бентежності ліричного суб'єкта.

Ключові слова: емотивність поетичного тексту, дихотомія ліве :: праве, емотив, стилістичні засоби.

Стаття посвящена исследованию дихотомии левое :: правое в формальной организации поэтического текста. Выяснено, что такая дихотомия соотносится с основными эмотивами поэтического текста (тревогой и умиротворенностью). Изменение эмотивности поэтического текста слева направо, зафиксированная стилистическими средствами, в тенденции передает «движение» от умиротворения к мятежности лирического субъекта.

Ключевые слова: эмотивность поэтического текста, дихотомия левое :: правое, эмотив, стилистические средства.

The article deals with the left :: right dichotomy in formal organization of poetic texts. The cross-paradigmatic data have been reviewed to delineate the complex ground of the investigated object. It has been stated that the left :: right dichotomy in poetic texts hinges on neurophysiologic and cognitive mechanisms, and finds its manifestation in semiotic constructs. The latter are referred to in the current research as image-bearing spaces which embrace linguistic units marking (explicitly or implicitly) particular inner states of a lyric persona. The image bearing spaces containing antinomic linguistic units are regarded as contrasted (in temporary, spatial as well as dynamic aspects). It has been revealed that the dichotomy correlates with the main emotive units of a verse namely anxiety and peacefulness. The left-hand space of a poem correlates with the present time eventivity whereas the right-hand space contains the imagery that refers to desired or dreamt-of states of a lyric persona. It has been also proved that the left-right change of emotivity in a poetic text marked by stylistic means basically renders the lyric persona's move from peacefulness to anxiety.

Key words: poetic text emotivity, left :: right dichotomy, image-bearing space, emotive unit, stylistic means.

Беззаперечним є факт, що поезія є цариною не загальних правил, а індивідуального задуму автора [6, с.76-77]. З огляду на це реципієнт як співавтор (у баченні У.Еко [7, с. 25]) отримує змогу застосувати нестандартний підхід до інтерпретації поетичного тексту, який може сприяти виявленню глибинних смислів вірша, що залишаються прихованими під час застосування традиційних процедур аналізу. Використання індивідуального підходу до реконструкції особливостей поетичного текстосвіту, звісно, є виправданим, якщо він не суперечить загальній системі знань, і тому не виводить аналіз тексту в простір надінтерпретації [7, с. 21].

Вірш є компактним текстом і в ряді випадків (за умови відповідного розміщення в ньому антиномічних понять) дозволяє без особливих труднощів у цілому сприйняти смисловантаження його лівої і правої частин, а також провести між ними уявну лінію розмежування. Такий підхід дозволяє по-новому розглянути особливості зміни емотивності вірша.

Емотивності тексту, в тому числі й літературного, присвячено багато досліджень як у зарубіжній, так і вітчизняній лінгвістиці (Miall D., Tsur R., Воробйова О.П., Гладь С.В., Шаховський В.И.). Теоретичні висновки цих досліджень уможливають подальше вивчення особливостей емотивності вірша. Емотивність поетичного тексту або скерованість його стилістичних засобів на відтворення емоційних структур, пережитих автором, із метою викликання подібних переживань у читача є категорією, що формується у процесі написання вірша. У частині віршованих текстів розгортання цієї категорії схематично можна позначити кривою, що нагадує «човниковий рух». Це пояснюється тим, що вірш, як правило, базується на почерговому представленні автором антиномічних понять задля створення текстового напруження. З іншого боку, почергове текстове повернення до основних тематичних концептів збагачує їх нюансами, що в кінцевому результаті надає авторові змогу відтворити суть певного поняття у його багатоаспектній формі. Почергове представлення тез і антитез, що супроводжуються відповідними емоційними конотаціями в межах тексту, відтворює два основоположні для будь-якого вірша емотиви: *тривогу* й *умиротворення*. Вони й визначають формування двох контрастних образних просторів у поетичному тексті. В низці віршів вони мають чіткі локуси, що співвідносяться із дихотомією *лівий :: правий*. Емотивному контрастові «лівого» і «правого» образних просторів вірша, в якому бачиться зміна емотивності поетичного тексту в напрямі зліва направо присвячується ця стаття.

Метою дослідження є виявлення специфічних ознак емотивності у віршах із очевидним розмежуванням контрастних просторів з огляду на дихотомію *лівий :: правий*. **Об'єктом** вивчення є ліва й права сторони поетичного тексту, а **предметом** – смислове й аксіологічне навантаження понять, розміщених у лівосторонньому і правосторонньому образних просторах вірша.

Зробимо короткий експурс у трактування дихотомії *ліве :: праве* у різних наукових парадигмах, що може сприяти вирішенню поставлених завдань.

Опозиція *ліве :: праве* є універсальною для багатьох *міфологій* і культур [4]. Вона характеризує горизонтальний вимір простору в ціннісному аспекті [там само]. Для більшості традицій *ліве* виступає символом негативного («неправого»), приземленого, матеріального, жіночого, минулого, зловісного, регресивного, аномального; а *праве* – позитивного, піднесеного, духовного, чоловічого, майбутнього, благополучного, прогресивного, нормального [там само]. Так, зокрема, в єгипетській символіці права сторона пов'язується з народженням і життям, а ліва – зі смертю людини [там само]. Подібним чином у середньовічному християнському мистецтві справа було заведено зображати рай, а зліва – пекло [там само].

У площині філософії дихотомія *ліве :: праве* розглядається як така, що формує *філософію єдності* [1, с. 54], для якої принцип радикальної, безповоротної, безкомпромісної дуальності є основоположним.

Здобутки *нейрофізіології* дозволяють простежити певний зв'язок між функціональною асиметрією півкуль кори головного мозку в аспекті обробки емоційних структур і універсальною дихотомією *ліве :: праве*, вбудованої в тканину поетичного тексту. Так, виявлено, що електрошоковий вплив на ліву півкулю головного мозку хворої людини, викликав у неї сумний або тривожний вираз обличчя, відповідні слова, інтонації і жести; а така ж сама дія електрошоку на праву півкулю мозку, спричиняла в пацієнта радісну посмішку і відповідні висловлювання й інтонації [3, с. 90].

Із перспективи *когнітології* рух від «лівостороннього» образного простору вірша до «правостороннього» є закономірним, оскільки написання і прочитання тексту відбувається природно зліва направо. Втім у поетичному тексті, який містить інформацію підвищеної значимості, такий рух ще може розглядатися як метафора зміни стану ліричного суб'єкта

(напр., реального / теперішнього на бажаний). Іншими словами, такий рух відзначається іконічними ознаками, які фіксують зв'язок між життєвим досвідом людини та способом його відбиття у художньому тексті [10, с. 375].

Під «**образним простором**» у межах цього дослідження розуміємо умовно окреслену вертикальними межами протяжність поетичного тексту, що базується на метафорі стану або обставин як ємності (STATE IS A CONTAINER; SITUATION IS A CONTAINER), в якій перебуває ліричний суб'єкт. Такий простір може бути представлений а) реальними обставинами перебування ліричного героя, б) внутрішнім світом ліричного героя (що, своєю чергою, включає його мрії, бажання, сни тощо). У часовому плані простір може розгортатися у теперішньому часі, і протиставлятися просторові минулого або майбутнього часових відношень. Простори можуть контрастувати у відношеннях *день :: ніч, світло :: тінь, зима :: весна* тощо.

«Лівосторонній» образний простір локалізується від початку рядків і до умовної середини вірша, а «правосторонній» від середини і до кінцевих слів у рядках тексту. В мовному аспекті такий простір визначається повтором однієї й тієї ж лексичної одиниці, синонімічним рядом, що до неї відноситься і нюансує суть основоположного елементу або одиницями одного лексико-семантичного поля.

Між лівостороннім і правостороннім просторами вірша відбувається постійне переключення. Фактично його суть полягає у поперемінному виділенні емотивів тривоги й умиротворення.

Зазначимо, що у **психології тривоги** розглядають як психічний стан, що виникає в ситуаціях невизначеної небезпеки і знаходить вияв у очікуванні неблагополучного розвитку подій індивідом. На відміну від емоції страху як реакції на конкретну загрозу, тривога являє собою генералізований, дифузний або безпредметний страх [5, с. 407]. *Умиротворення* ж бачиться у такому стані людини, за якого її думки і почуття перебувають у повному спокої.

Виділення у вірші двох контрастних просторів не є новою тенденцією у поетичній практиці. Так, наприклад, у поетичному тексті Джонатана Свіфта (1667–1745) за назвою «A Gentle Echo on Woman» [11] можна простежити лексико-семантичне виділення двох просторів, які охоплюють звукові образи – висловлювання пастуха та антагоністичні їм відлуння. Ехо спотворює слова мовця до міри набуття ними сатиричного відтінку. Ілюструвати цей випадок можна наступними рядками:

*Shepherd. Echo, I ween, will in the woods reply,
And quaintly answer questions. Shall I try?
Echo. Try.
Shepherd. What must we do our passion to express?
Echo. Press.
Shepherd. How shall I please her, who ne'er loved before?
Echo. Before.
Shepherd. What most moves women when we them address?
Echo. A dress.
Shepherd. Say, what can keep her chaste whom I adore?
Echo. A door.
Shepherd. If music softens rocks, love tunes my lyre.
Echo. Liar.
Shepherd. Then teach me, Echo, how shall I come by her?
Echo. Buy her.
Shepherd. When bought, no question I shall be her dear?
Echo. Her deer.*

Тож емотивність вірша, що в правій частині тексту носить риси пристрасті (на вербальному рівні це маркується лексико-синтаксичними засобами піднесеного стилю: граматично повними конструкціями, які включають поетизми – *I ween, lyre*; лексичні одиниці на позначення пристрасті – *passion, I adore, how shall a come by her, how shall I be her dear*), спотворюється у лівій частині вірша до насмішкуватого тону. Прийомом, який створює таку

різку зміну емотивності, є гра слів за фонетичним принципом (Shepherd: *What must we do our passion to express?* / Echo: *Press* і т.д.).

Аналіз віршів дозволив виділити декілька якісних ознак контрастних просторів та деякі закономірності їх взаємопереходів. Розглянемо їх детальніше.

1) Дихотомія **лівий :: правий** у співвідношенні із контекстним значенням **минулий :: майбутній** відбиває якісну зміну життєвих обставин ліричного героя. Ілюструвати таку модель протиставлення та взаємопереходу образних просторів можна на прикладі вірша Дж. Р. Р. Толкієна (1982–1973) «The Shadow Man» [12]. У вірші умовно можна виділити лівосторонній простір, наповнений образами, пов'язаними із нічним світлом (*beneath the moon*), та правосторонній простір, позначений образами тіні (*in shadow*). Емотивні конотації образів лівостороннього простору аналізованого поетичного тексту в сукупності формують емотивність оцінювання та самотності ліричного героя (про це свідчать художні порівняння, що включають лексику на позначення статичності [*he*] *sat as long as lasting stone; he sat there dumb*), яка витісняється подієвістю правостороннього простору, а саме появою жінки-незнайки, яку ліричний герой бере до себе в полон у царство тіні (*he woke as had he sprung of stone / beneath the moon in shadow, / And clasped her fast, both flesh and bone; / and they were clad in shadow*). Сформоване в контексті вірша поняття *togetherness*, марковане дієсловом *dance*, що позначає вихрову динаміку, генерує емотивність, яку можна специфічно представити як парадоксальне поєднання радості із відтінками суму. Це пояснюється тим, що ліричний герой стає повноцінною особистістю за рахунок того, що героїня поетичного твору втрачає свою ідентичність (*And never more she walked in light, / or over moonlit mountain, / But dwelt within the hill, where night / is lit but with a fountain*). У цьому вірші можна простежити універсальну інтерпретацію дихотомії **ліве :: праве** (що співвідносяться із жіночим і чоловічим початками відповідно) і текстовий рух до культурософського поняття андрогінності як формування цілісної особистості [2].

2) Дихотомія **лівий :: правий** у співвідношенні з контекстним значенням **статика :: динаміка** передає бажаний перехід ліричного героя із одного стану до іншого. Такий варіант розгортання емотивності можна простежити у вірші Р. Фроста (1874–1963) «To the Thawing Wind» [9].

У межах цього поетичного тексту образність лівостороннього простору позначає статику, що супроводжується депресивно-нудьговим настроєм ліричного героя. Така образність у цьому просторі маркується лексичними одиницями *the buried flower, the settled snowbank, ice, the picture on the wall, papers on the table*, що позначають застиглість. Також статика імплікується у наступних словосполученнях *<frost-covered> window, inert poet*.

Дієслова у наказовому способі, що використовуються на початку рядків і по центральній лінії переділу вірша, націлені на виштовхування небажаних ліричному героєві обставин, а отже, й супроводжуючих емоцій і заміщення їх психологічно необхідним наповненням. Тому правосторонній простір охоплює динамічні образи: *the thawing wind, o loud southwester!, a dream, steam, flow, ice will go*. Кінцева частина вірша заповнена щент динамічними образами: *burst into my narrow stall; / swing the picture on the wall; / run the rattling pages o'er; / scatter poems on the floor / Turn the poet out of door*.

Тож лівосторонній образний простір аналізованого вірша позначає теперішній стан речей ліричного героя, а правосторонній – фіксує бажану зміну обставин.

3) Дихотомія **лівий :: правий** у співвідношенні із контекстним значенням **суєта :: спокій** фіксує тональність туги за минулим. Простежити такий рух між просторами можна на основі вірша за назвою «These are the Clouds» [13], написаного англійським поетом Вільямом Батлером Сйтсом (1865–1939).

Лівосторонній образний простір у цьому вірші, що співвідноситься із теперішнім часом, є домінантним і тому протистояння у вірші не є напруженим. Правосторонній простір, що в алегоричній формі оприявнює благочинність із супроводжуючою піднесеною емотивністю, поступається лівосторонньому просторові. Вірш сповнений алегоричних образів, які в системі показують захід колишньої слави і прихід нікчемного сьогодення із його суєтою, а не подвигами: *These are the clouds about the fallen sun, / The majesty that shuts*

his burning eye: / The weak lay hand on what the strong has done, / Till that be tumbled that was lifted high / And discord follow upon unison, / And all things at one common level lie. Тож зіткнення нищотності із величчю, що закінчується перемогою першої, генерує у вірші емотивність душевної гіркоти і смутку.

Цікавим є випадок структурування дихотомії *ліве :: праве* при перекладі. Ілюстративним може бути переклад вірша «The Sound of Trees» Роберта Фроста [8, с. 166], у якому не простежується навантаженість додатковими смислами дихотомії *ліве :: праве* на рівні форми вірша. Однак при перекладі цього твору російським поетом Борисом Хлебніковим, що отримав назву «Шум деревьев» [8, с. 167], відтворена образність чітко сформувала два антиномічні простори: простір умиротворення (тиші, позначеної лексичними одиницями *тишина, безмятежно внимаем, покой, понижаю*), що поступається простору тривоги, яка маркується в тексті лексичними одиницями на позначення шуму дерев (*листва, шелестящая угрюмо, досадный звук, шум*). Звуковий образ шуму дерев у контексті вірша набуває символічного значення, а саме плінності життя.

Отже, дослідження дихотомії *ліве :: праве*, формально вписаної в структуру поетичного тексту, дозволила зробити наступні висновки: 1) у структуруванні дихотомії *ліве :: праве*, поезія не суперечить загальноприйнятій аксіології цих понять; 2) лівосторонній образний простір співвідноситься із «теперішнім» часом для ліричного суб'єкта, правосторонній – із іншими часовими відношеннями; 3) зміна емотивності зліва направо у поетичному тексті співвідноситься з напрямом руху від надокучливої умиротвореності й до бентежності духу ліричного суб'єкта; 3) зміна емотивності зліва направо спостерігається не у межах одного ідіостилу, а у різних поетів, різних епох і напрямів творчості.

У перспективі залишається укладення типології образних просторів і встановлення універсальних тенденцій їх співвіднесеності.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Бодрийяр Ж. Дуальность / Ж. Бодрийяр; [пер. с франц. Н. Суслова] // Пароли. От фрагмента к фрагменту. – Екатеринбург: У-Фактория, 2006. – С. 53–55.
2. Власова Е. В. Левая, правая, где сторона?.. / Е. В. Власова // Дискурс Пи. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до статті: <http://cyberleninka.ru/article/n/levaya-pravaya-gde-storona>.
3. Изард К.Э. Психология эмоций / К.Э. Изард; [пер. с англ. В. Мисник, А. Татлыбаева]. – СПб.: Питер, 2006. – 464 с.
4. Левое–Правое // Словарь символов и знаков / [Авт.-сост. В. В. Адамчик]. – М.: АСТ; Мн.: Харвест, 2006. – 240 с.
5. Психология: словарь / [Под общ. ред. А. В. Петровского, М. Г. Ярошевского]. – [2-е изд.]. – М.: Изд-во полит. литературы, 1990. – 494 с.
6. Татаркевич В. Історія шести понять: Мистецтво. Прекрасне. Форма. Творчість. Відтворництво. Естет. переживання / В. Татаркевич; [пер. з пол. В. Корнієнка]. – К.: Юніверс, 2001. – 368 с.
7. Эко У. Роль читателя / У. Эко; [пер. с англ. и итал. С. Д. Серебряного]. – СПб.: Симпозиум, 2005. – 502 с.
8. Frost R. The Sound of Trees / R. Frost // Стихи. Сборник на англ. яз. и параллельным русским текстом / [Сост. И общ. Ред. Перев. Ю. А. Здорова]. – М.: Радуга, 1986. – С. 166-169.
9. Frost R. To the Thawing Wind / R. Frost // Стихи. Сборник на англ. яз. и параллельным русским текстом / [Сост. И общ. Ред. Перев. Ю. А. Здорова]. – М.: Радуга, 1986. – С. 50.
10. Kortmann B. Iconicity, Typology and Cognition / B. Kortmann // Form Miming Meaning. Iconicity in language and literature [Ed. by M. Nanny and O. Fischer]. – Amsterdam; Philadelphia: John Benjamins, 1999. – P. 375–392.
11. Swift J. A Gentle Echo on Woman / J. Swift. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <https://www.poemhunter.com/poem/a-gentle-echo-on-woman/>.
12. Tolkien J.R.R. Shadow Man / J.R.R. Tolkien. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до вірша: <http://nerdalicious.com.au/poets-stage/j-r-r-tolkiens-the-shadow-man-and-the-shadow-bride>.
13. Yeats W. B. These are the Clouds / W. B. Yeats // The Collected Poems. – Hertfordshire: Wordsworth Poetry Library, 2008. – 402 p.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Інна Редька – докторант, кандидат філологічних наук, доцент кафедри германської філології Інституту філології Київського університету імені Бориса Грінченка.

Наукові інтереси: когнітивна лінгвістика, емотіологія, жанрологія, проблеми перекладу поетичного тексту.

ТЕТЯНА ЛУК'ЯНЕЦЬ. ЕЛЕМЕНТИ КІНОПОЕТИКИ В ХУДОЖНЬОМУ ТЕКСТІ: ДОСВІД АДАПТАЦІЇ КІНЕМАТОГРАФІЧНИХ ПРИЙОМІВ В АНГЛОМОВНІЙ ХУДОЖНІЙ ПРОЗІ ХХ–ХХІ СТОЛІТЬ	111
АЛЛА ЛУПОЛ. УКРАЇНА В АВТОРСЬКОМУ ТОПОНІМІКОНІ В. СТУСА: СЕМАНТИЧНІ ДІАПАЗОНИ	115
ІННА РЕДЬКА. ЕМОТИВНІСТЬ «ЛІВОГО» І «ПРАВОГО» ОБРАЗНИХ ПРОСТОРІВ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛОМОВНОЇ ЛІРИКИ ХХ СТОЛІТТЯ)	120
СВІТЛАНА СОКОЛОВСЬКА. ПОЛІФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ ДІАЛОГУ В ДРАМАТУРГІЧНОМУ ТЕКСТІ	125
ОЛЬГА ШУМСЬКА. ЛИТЕРАТУРНИЙ ПОРТРЕТ ПОД ВЗГЛЯДОМ КРИТИКИ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ	129
ІРИНА ЯКОВЕНКО. П'ЄСА ТОНІ КУШНЕРА “TERMINATING” ЯК ДІАЛОГ ІЗ СОНЕТОМ LXXV ВІЛЬЯМА ШЕКСПІРА	133
ЛЮДМИЛА БЕРЕЖНА. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ЭМОТИВНЫХ ЛЕКСЕМ „FREUDE” („РАДОСТЬ”) / „TRAUER”(„ПЕЧАЛЬ”) В СОВРЕМЕННОМ НЕМЕЦКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ДИСКУРСЕ	137
СВІТЛАНА ВІНАР. ТЕОНІМИ У КОМУНІКАТИВНІЙ СТРУКТУРІ АНТИЧНОЇ ДРАМИ: ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ	140
ЮЛІЯ ЗАЙЧЕНКО. ТЕКСТ ТА ТЕКСТОВІ КАТЕГОРІЇ	143
ЮЛІЯ НЕТЛЮХ. ФІГУРА ТАНЦЮ ЯК МОДЕЛЬ ЕСТЕТИЧНОЇ РЕФЛЕКСІЇ	147
ХРИСТИНА ПЕТРИНА. АВТОРСЬКІ ІНТЕНЦІЇ В СВІТЛІ АЛЮЗІЙНИХ ВИМІРІВ (НА МАТЕРІАЛІ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОГО МОДЕРНОГО ХУДОЖНЬОГО ДИСКУРСУ)	155
ОЛЕНА САХАРОВА. АВСТРАЛІЙСЬКА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ДІТЕЙ: ІСТОРІЧНА РЕТРОСПЕКТИВА	160
ГАННА ШЕЛДАГАЄВА. ОБ'ЄКТИВАЦІЯ ПЕСИМІСТИЧНОЇ ТА ОПТИМІСТИЧНОЇ ТОНАЛЬНОСТЕЙ У ВІРШАХ АФРО-АМЕРИКАНСЬКИХ ПОЕТІВ ХХ – ХХІ СТОЛІТТЯ	165
ПОЛІКРИТИКА ТЕКСТІВ НЕХУДОЖНІХ СТИЛІВ	170
ТЕТЯНА БУЙНИЦЬКА. МІСТО ЛІОН У ДВОХ ПОДОРОЖНІХ РЕПОРТАЖАХ	170
МИРОСЛАВА ВЕНГРИНЮК. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ ОБРАЗУ АВТОРА НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ТЕКСТУ	173
ВОЛОДИМИР ПАВЛИК. ЖАНРОВІ РІЗНОВИДИ КОМЕНТАРІЮ В НІМЕЦЬКІЙ ПРЕСІ	177
ОКСАНА ШАРЯК. ЛЕКСИЧНІ ІННОВАЦІЇ ЯК АКТУАЛІЗАТОРИ ТЕКСТОВИХ КАТЕГОРІЙ	180
ІРИНА ГАМАН. ТЕМАТИЧНА СТРУКТУРА НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПУТІВНИКІВ ПО ЗООПАРКУ	185
ЮЛІЯ ДЕНИСЮК. ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНИХ ТА КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ МЕМОРАНДУМІВ БАРАКА ОБАМИ	191
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДИСКУРСОЗНАВСТВА, КОМУНІКАТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ	196
ВЕРА ЗИРКА. КРЕАТИВНАЯ ЛЕКСИКА В РЕКЛАМЕ: КЛАССИФИКАЦИЯ И РЕАЛИЗАЦИЯ ...	196
НІНА ІЩЕНКО. НАУКОВИЙ СТИЛЬ У ПЛОЩИНІ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ СТИЛІВ	202
ОЛЕНА МОІСЕСНКО. ДИСКУРС СУЧАСНИХ МЕДІА ЯК ПОЛІСЕМІОТИЧНЕ ГІПЕРКОМПЛЕКСНЕ ПЕРЕПЛЕТІННЯ ГЛОБАЛЬНОГО ТА ЛОКАЛЬНОГО (НА МАТЕРІАЛІ СХІДНОАФРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО МЕДІЙНОГО ДИСКУРСУ)	206
НАТАЛІЯ АКИМОВА. СПЕЦИФІЧНІ РИСИ ІНТЕРНЕТ-КОМУНІКАЦІЇ	211
ІРИНА АНДРЕЄВА, КАТЕРИНА ЛАТУШКІНА. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ДІЙНОСТІ У ЛІНГВОПРОСТОРИ АКЦЕНТУЙОВАНИХ МОВНИХ ОСОБИСТОСТЕЙ (НА МАТЕРІАЛІ ТЕЛЕСЕРІАЛІВ «ELEMENTARY» ТА «NASHVILLE»)	215
ОКСАНА ГОРДІЙ. НІМЕЦЬКА ЕКСПРЕСИВНО-КОМУНІКАТИВНА ФРАЗЕОЛОГІЯ У СОЦІАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ФЕЙСБУК	220